

ابتکار جدید بسیجیان مسجد عباسی برای تشویق کودکان به حضور در اجتماع مردمی کارناوال خودروهای اسباب بازی

عیدگاه

نوبده است که طی آن، از کودکان خواسته اند ماشین های اسباب بازی خود را تزئین کنند و در قالب کارناوال خودرویی در کوچه مسجد حرکت دهند.

● جان فدای وطنم

سید مهدی حسینی هفت ساله است؛ چفیه ای دورگردنش انداخته و ماشین اسباب بازی اش را با پرچم ایران و فلسطین تزئین کرده است. بازبان کودکانه اش می گوید: چند بار همراه پدرم در کاروان خودرویی شرکت کردم و از پنجره ماشین، پرچم ایران را بیرون بردم و تکان دادم. او ادامه می دهد: وقتی فهمیدم این بار قرار است با ماشین اسباب بازی این کار انجام شود، از پدرم خواستم مرا به مسجد بیاورد. دوستم، محمد طاها، هم با اسکوترش آمد. هر دو مادر مسیّر شعار «جانم فدای ایران» را می گفتیم.

هر شب بیش از سیصد نفر در مراسم حضور دارند. مسئول پایگاه بسیج برادران مسجد می گوید: وقتی افراد مختلف حضور پرشور اهالی را می دیدند، تصمیم گرفتند با توزیع نذورات به شکل دیگری در این کار خیر سهیم شوند. تاکنون پیراشکی، کوکو، حلیم، عدسی، خوراک لوبیا، سالاد الویه توزیع شده است و در شب میلاد امام رضا^(ع) نیز جلوكباب داده شد.

● چند ابتکار در اجتماعات

اسماداعی مسئول پایگاه بسیج خواهران ریحانه النبی^(س) مسجد عباسی است. او از دیر شدن غرفه کودک برای بچه ها خبر می دهد و می گوید: کودکان بسیاری همراه خانواده هایشان به مراسم اجتماع می آیند؛ همین موضوع باعث شد برنامه هایی ویژه آن ها برگزار کنیم، مانند غرفه کودک که بچه ها در آن نقاشی می کشند و بادکنک هدیه می گیرند.

او می گوید: از طرف دیگر، گروه سرود دختران را تشکیل دادیم که تعداد آن ها در روز اول ۶ نفر بود و الان به ۳۰ نفر رسیده است. سپس گروه سرود پسران نیز شکل گرفت؛ اجراهای آن ها آن قدر زیبا بود که در ایام دهه کرامت در سایر اجتماع های مردمی محله امام رضا^(ع) نیز اجرا کردند. یکی از اقدامات جالب مسجد عباسی در کنار نوشتن پلاکارد، سردادن شعارهای حماسی و گرداندن پرچم کشور، ایده ای

نجمه موسوی زاده حال و هوای اجتماع مردمی مقابل مسجد عباسی در محله امام رضا^(ع) با شب های قبل تفاوت دارد؛ یک طرف مسجد چند مرد و زن بین شرکت کنندگان شیرینی پخش می کنند و چند نفر دیگر همه تو جهشان به کودکانی است که با ماشین های اسباب بازی خود به مراسم آمده اند. امشب قرار است کارناوال خودروهای اسباب بازی از مقابل مسجد تا ابتدای خیابان هویزه حرکت کند؛ ماشین های کوچکی که توسط بچه ها با پرچم سه رنگ کشور یا نوشته های زیبایی مانند «جان فدای وطنم» تزئین شده است. این ابتکار از سوی پایگاه بسیج مسجد عباسی رقم خورده است.

● ۳۰۰ نفر در اجتماع مردمی مسجد عباسی

مسئول پایگاه بسیج برادران شهید منتظری توضیح می دهد: بعد از شهادت قائد امت اسلامی در جلسه ای با حضور نمایندگان مساجد محله امام رضا^(ع)، تصمیم گرفته شد مساجد این محله و محله امام خمینی^(ع) به صورت مشترک اجتماعات مردمی را در میدان امام خمینی^(ع) برگزار کنند. محمد صفاری می افزاید: بعد از دو هفته که از حضور مادر میدان امام خمینی^(ع) می گذشت، چند نفر از خانواده شهدا و سالمندان محله تقاضا کردند مراسم اجتماع در مقابل مسجد برگزار شود؛ چون مسافت برای آن ها طولانی بود و از طرفی دلشان می خواست حتما در مراسم حضور داشته باشند. او ادامه می دهد: بعد از اعلام اینکه اجتماع در مقابل مسجد عباسی برگزار می شود، افراد زیادی از محله به این مراسم پیوستند. به طوری که هر شب بر تعداد شرکت کنندگان اضافه شد و اکنون

● چه خاطره ای از مسابقات داری؟

مسابقه گروهی «فورال» که سال ۱۴۰۳ در تهران شرکت کردیم، برایم خاطره های خوبی به همراه داشت. در کنار دختران دیگر به مسافرت رفتن و دوری از خانواده، تجربه جدیدی بود. چون در تیممان بچه های کوچک تر هم بودند، مسئولیت داشتن در قبال آن ها برایم جالب بود. البته کسب مدال اول کشوری، همه سختی ها را برایمان به شیرینی تبدیل کرد.

● آینده ات را در این رشته چگونه می بینی؟

کسب مقام های کشوری برای هر ورزشکاری شیرین است. اما دوست دارم روزی به عنوان نماینده کشورمان در مسابقه های برون مرزی و بین المللی شرکت کنم. همیشه به این فکر کرده ام که آینده درسی ام از ورزش جدا باشد.

● زمانی که حس و حال خوبی نداری و خسته ای، چه کاری انجام می دهی؟

این روزها که برای کنکور آماده می شوم و تفریح کمی دارم، هر زمان خسته ام، تمرین های ژیمناستیک را انجام می دهم. این ورزش باعث می شود انرژی و روحیه بگیرم.

● به نظرت، رشته ژیمناستیک چه کمبودهایی دارد؟

ورزشکاران این رشته در باشگاه های شهر از حداقل ها هم محروم هستند. برای مثال، باشگاه خودمان تخته پرش مناسبی ندارد. برخی از باشگاه ها وسایلشان قدیمی است. به طور کلی، باشگاه تخصصی برای این رشته بسیار کم است. از مسئولان می خواهیم که لاقال امکانات اولیه را برای این رشته در نظر بگیرند.

ورزشکار نوجوان محله قائم^(عج) از دلیل علاقه پیدارش به ژیمناستیک می گوید

مجال برای خلاقیت

امید محله

● چطور ژیمناستیک توانست تو را جذب کند؟

تنوع حرکت ها و گستردگی این رشته ورزشی را دوست دارم. در ژیمناستیک می توانم خودم حرکت های جدیدی طراحی کنم و کسی مانع این خلاقیت نمی شود.

● برای به روز شدن اطلاعات در این رشته، چه کاری انجام می دهی؟

مسابقات بانوان ورزشکار سایر کشورها را تماشا و از نظر تکنیکی الگو برداری می کنم. برای مثال، از آن ها یاد گرفته ام که هنگام اجرا بلند بزنم، استوار قدم بردارم و حرکت ها را بدون اشکال اجرا کنم.

سمیرا منشادی | ریحانه نجیب نژاد از سه سالگی ژیمناستیک را شروع کرد و در حالی که خانواده اش انتظار نداشتند، این ورزش را ادامه داد. پنج سال بعد، وقتی مربی اش بنا به دلایلی، از باشگاهی که تمرین می کرد، رفت، ریحانه هم به مدرسه شنا رفت. در مدتی که مشغول این ورزش بود، توانست ۲ مقام سومی در ناحیه ۳ آموزش و پرورش به دست بیاورد. او در چند رشته گروهی مانند والیبال نیز خودش را محک زد اما نتیجه دلخواه را کسب نکرد. ریحانه که اکنون هفده سال دارد، دو باره ژیمناستیک را از سر گرفته و دو مقام اول استانی و یک مقام اول گروهی در سطح کشور به دست آورده است. این دختر ورزشکار محله قائم^(عج) امسال خودش را برای کنکور آماده می کند.

● چه شد که به ژیمناستیک برگشتی؟

چند سالی از فضای این ورزش دور بودم تا اینکه از دوستانم شنیدم مربی جدیدی برای باشگاه محله مان آمده که بسیار ماهر است. از طرفی در این سال ها با آنکه رشته های مختلفی را امتحان کرده بودم، هیچ کدام به اندازه ژیمناستیک برایم هیجان انگیز و جذاب نبود. به نظرم، کار گروهی در تیم ها حرف اول را می زند که من نتوانستم خودم را با آن ها هماهنگ کنم. البته این را هم بگویم که محیط تمرینی این ورزش ها چندان به دلم ننشست.